

แหล่งอ้างอิงสำหรับชีวิตและงานรับใช้—คู่มือประชุม

วันที่ 3-9 พฤษภาคม

ความรู้ที่มีค่าจากพระคัมภีร์ | กัณฑ์การวิถึ 27-29

“เลียนแบบความไม่ลำเอียงของพระยะโฮวา”

ค้นหาความรู้ที่มีค่าของพระเจ้า

it-2-E น. 528 ว. 5

เครื่องบูชา

เครื่องบูชาตีมี เครื่องบูชาตีมีมักจะถวายคู่กับเครื่องบูชาอื่นๆ พระเจ้าสั่งให้ชาวอิสราเอลทำแบบนี้หลังจากที่พวกเขาตั้งถิ่นฐานในแผ่นดินที่พระเจ้าสัญญา (กตว 15:2, 5, 8-10) เครื่องบูชาตีมีซึ่งเป็นเหล้าองุ่นนี้จะต้องเทลงที่แท่นบูชา (กตว 28:7, 14 เทียบกับ อพย 30:9; กตว 15:10) อัครสาวกเปาโลเขียนถึงคริสเตียนที่เมืองฟิลิปปีว่า “ถ้าผมต้องเป็นเหมือนเครื่องบูชาตีมีที่ถูกถวายร่วมกับเครื่องบูชาของพวกคุณ ผมก็ตั้งใจ” ข้อนี้เปาโลใช้เครื่องบูชาตีมีเพื่อเปรียบเทียบความตั้งใจของเขาที่จะเสียสละตัวเองเพื่อพี่น้องร่วมความเชื่อ (ฟป 2:17) ไม่นานก่อนที่เขาจะตาย เขาเขียนถึงทิโมธีว่า “ผมเป็นเหมือนเครื่องบูชาตีมีที่กำลังถูกถวาย และเวลาที่ผมจะถูกปลดปล่อยก็ใกล้จะถึงแล้ว”—2ทธ 4:6

วันที่ 10-16 พฤษภาคม

ความรู้ที่มีค่าจากพระคัมภีร์ | กัณฑ์การวิถึ 30-31

“ทำตามที่คุณปฏิญาณไว้”

it-2-E น. 1162

คำปฏิญาณ

ทำด้วยความเต็มใจ แต่ต้องทำตามที่คุณปฏิญาณไว้ คำปฏิญาณมาจากความเต็มใจ แต่เมื่อคนใดคนหนึ่งปฏิญาณไว้แล้วเขาต้องทำตามเพราะกฎหมายของพระเจ้ากำหนดไว้เช่นนั้น (กตว 30:2; ตู รม 1:31, 32 ด้วย) เนื่องจากคำปฏิญาณเป็นเรื่องจริงจึงถึงชีวิต ไม่แปลกที่

พระคัมภีร์บอกว่า ให้คิดอย่างรอบคอบถึงข้อผูกมัดของคำปฏิญาณนั้นก่อนที่จะปฏิญาณ กฎหมายของโมเสสบอกไว้ว่า “ถ้าคุณปฏิญาณต่อพระยะโฮวา . . . พระเจ้าต้องการให้คุณทำตามคำปฏิญาณ ไม่อย่างนั้น คุณจะมีความผิด แต่ถ้าคุณไม่ปฏิญาณ คุณก็ไม่มีผิด”—ฉธบ 23:21, 22

it-2-E น. 1162

คำปฏิญาณ

คือคำสัญญาที่ให้กับพระเจ้าว่าจะทำหรือจะถวายอะไรบางอย่าง หรือสัญญาว่าจะทำงานเพื่อพระองค์ หรือรักษาตัวให้อยู่ในสถานะอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืองดเว้นบางสิ่งที่ไม่ผิดกฎหมายของพระเจ้า คนที่ปฏิญาณจะทำด้วยความเต็มใจโดยไม่มีใครมาบังคับ คำปฏิญาณถือเป็นเรื่องจริงจังและมีผลเหมือนคำสาบานตามที่ได้พูดออกไป และหลายครั้งคัมภีร์ไบเบิลมักใช้สองคำนี้คู่กัน (กตว 30:2; มธ 5:33) “การปฏิญาณ” เป็นการแสดงความตั้งใจที่จะทำอะไรบางอย่าง แต่ “การสาบาน” เป็นการยืนยันกับผู้มีอำนาจว่าสิ่งที่พูดไปเป็นความจริง หรือยืนยันว่าจะทำตามสิ่งที่พูด หลายครั้งมีการสาบานเมื่อทั้งสองฝ่ายทำสัญญากัน—ปฐมก 26:28; 31:44, 53

ค้นหาความรู้ที่มีค่าของพระเจ้า

it-2-E น. 28 ว. 1

เยเฟธาห์

คนคนหนึ่งอาจถูกอุทิศให้พระยะโฮวาเพื่อทำงานรับใช้ที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ พ่อแม่มีสิทธิ์ที่จะทำอย่างนั้นได้ อย่างในกรณีของซามูเอล ฮันนาห์แม่ของเขาปฏิญาณว่าจะให้เขารับใช้ที่เด่นที่ศักดิ์สิทธิ์ตั้งแต่ก่อนเขาเกิด เอลคานาห์สามีของเธอก็เห็นด้วยกับคำปฏิญาณนี้ทันทีที่ซามูเอลหย่านม ฮันนาห์ก็พาเขาไปรับใช้ที่เด่นที่ศักดิ์สิทธิ์ และฮันนาห์ก็เอาสัตว์ที่จะถวายเป็นเครื่อง

บูชาไปด้วย (1ซม 1:11, 22-28; 2:11) แซมสันก็เป็นอีกคนหนึ่งที่พ่อแม่อุทิศให้รับใช้พระเจ้าในฐานะนาคีร์—นวนฉ 13:2-5, 11-14 เทียบกับ กตว 30:3-5, 16

วันที่ 17-23 พฤษภาคม

ความรู้ที่มีค่าจากพระคัมภีร์ | กัณดารวิถี 32-33

“ทำตามที่คุณปฏิญาณไว้”

it-1-E น. 404 ว. 2

คานาอัน

โยชูวา “ทำตามทุกสิ่งที่พระยะโฮวาสั่งโมเสสไว้” ที่ให้ทำลายชาวคานาอัน (ยชว 11:15) แต่ชาวอิสราเอลไม่ได้สานต่อสิ่งที่โยชูวาทำไว้ และไม่ได้กำจัดชาวคานาอันให้หมดไปจากแผ่นดิน การที่ให้ชาวคานาอันอยู่รวมกับพวกเขาทำให้เกิดผลเสียหลายอย่างเพราะในเวลาต่อมามีผู้คนล้มตายจำนวนมาก ถ้าพวกเขาเชื่อฟังคำสั่งที่ให้ขับไล่ชาวคานาอันตั้งแต่แรกก็จะมีคนที่ต้องตายมากเท่านี้ และยังมีอาชญากรรม การทำผิดศีลธรรม การไหว้รูปเคารพมากขึ้นด้วย (กตว 33:55, 56; วนฉ 2:1-3, 11-23; สด 106:34-43) พระยะโฮวาเตือนชาวอิสราเอลว่าพระองค์ตัดลีนอย่างยุติธรรมและไม่ลำเอียง ถ้าชาวอิสราเอลยังคงคบหาสนิทกับชาวคานาอัน แต่งงานกับพวกเขา นมัสการพระของพวกเขารับเอาธรรมเนียมและกิจปฏิบัติที่เสื่อมทรามของพวกเขารยะโฮวาจะให้พวกเขาไร้โทษแบบเดียวกับชาวคานาอัน และ ‘ขับไล่พวกเขาออกไปจากแผ่นดิน’—อพย 23:32, 33; 34:12-17; ลนต 18:26-30; ฉธบ 7:2-5, 25, 26

ค้นหาความรู้ที่มีค่าของพระเจ้า

it-1-E น. 359 ว. 2

เขตที่ดิน

เมื่อรู้ตำแหน่งที่ดินที่แต่ละตระกูลจะได้รับจากการจับ

ฉลากแล้ว ก็จำเป็นต้องกำหนดความกว้างใหญ่ของที่ดินโดยดูจากปัจจัยที่ 2 คือ ขนาดของแต่ละตระกูล “ให้แบ่งที่ดินให้ตระกูลและวงศ์ตระกูลต่างๆของพวกเจ้าโดยการจับฉลาก ตระกูลไหนคนมากพวกเจ้าก็เพิ่มที่ดินให้เขา ตระกูลไหนคนน้อยก็ลดขนาดที่ดินลงมา มรดกที่ดินของแต่ละตระกูลจะเป็นไปตามที่เขาจับฉลากได้” (กตว 33:54) ตำแหน่งที่ดินที่จับฉลากได้จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง แต่ขนาดที่ดินเปลี่ยนแปลงได้ตามจำนวนคนของตระกูลนั้นๆ เช่น เมื่อเห็นว่าที่ดินของตระกูลยูดาห์ใหญ่เกินไป ส่วนหนึ่งของที่ดินนี้จึงมีการแบ่งให้ตระกูลลีเมโอน—ยชว 19:9

วันที่ 7-13 มิถุนายน

ความรู้ที่มีค่าจากพระคัมภีร์ | เฉลยธรรมบัญญัติ 3-4

“กฎหมายของพระยะโฮวายอดเยียมและยุติธรรม”

it-2-E น. 1140 ว. 5

ความเข้าใจ

การขยันศึกษาและเอาคำแนะนำในคัมภีร์ไบเบิลไปใช้จะทำให้คนนั้นมีความเข้าใจลึกซึ้งกว่าครูของเขา และมีความเข้าใจมากกว่าผู้อาวุโส (สด 119:99, 100, 130 เทียบกับ ลก 2:46, 47) นี่เป็นเพราะสติปัญญาและความเข้าใจมาจากกฎหมายของพระยะโฮวา เมื่อชาวอิสราเอลทำตามคำสั่งของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ก็ทำให้ชาติที่อยู่รอบข้างมองพวกเขาว่าเป็น “ชนชาติที่มีสติปัญญาและความเข้าใจ” (ฉธบ 4:5-8; สด 111:7, 8, 10 เทียบกับ 1พก 2:3) คนที่มีความเข้าใจรู้วาคำของพระเจ้าไม่มีวันเปลี่ยนแปลง เขาอยากใช้ชีวิตตามคำสอนของพระองค์และฟังพระองค์เสมอ (สด 119:169) เขาเข้าใจคำสอนของพระเจ้าอย่างลึกซึ้ง (มธ 13:19-23) คำสอนนั้นเขียนไว้ในหัวใจของเขาและทำให้

เขาเกลียด “ทางที่ผิดทุกทาง” (สด 119:104) ตอนที่พระเยซูลูกของพระเจ้าอยู่บนโลก ท่านทำให้เห็นว่าท่านมีความเข้าใจแบบนี้ด้วย ท่านถึงกับยอมตายบนเสาศรमानเพราะคัมภีร์ไบเบิลบอกไว้ว่าท่านต้องตายแบบนี้—มธ 26:51-54

วันที่ 28 มิถุนายน-4 กรกฎาคม

ความรู้ที่มีค่าจากพระคัมภีร์ | เฉลยธรรมบัญญัติ 9-10

“พระยะโฮวาต้องการอะไรจากคุณ?”

ความรู้ที่มีค่าจากพระคัมภีร์

it-1-E น. 103

ลูกหลานของอานาค

ชนชาติที่มีรูปร่างใหญ่โตอาศัยอยู่แถบเทือกเขาของแผ่นดินคานาอัน รวมถึงแถบทะเลบางส่วนที่อยู่ทางทิศใต้ของคานาอัน มีครั้งหนึ่งที่ลูกหลานของอานาค 3 คนที่เป็นระดับหัวหน้าคือ อาหิมาน เซซัย ทัลมัย ไปอาศัยอยู่ที่เฮโบรน (กตว 13:22) ที่นี้แหละที่คนสอดแนมชาวฮีบรู 12 คนได้เห็นลูกหลานของอานาคเป็นครั้งแรก และคนสอดแนม 10 คนกลับมารายงานด้วยความกลัว พวกเขาบอกว่า ผู้ชายพวกนั้นเป็นลูกหลานของเนฟิล ซึ่งเคยมีชีวิตอยู่ก่อนน้ำท่วมโลก และเมื่อเทียบกับพวกเขาแล้ว ชาวฮีบรูเป็นเหมือน “ต๊กแตน” (กตว 13:28-33; ฉธบ 1:28) รูปร่างใหญ่โตของพวกเขา มักจะถูกนำไปเปรียบเทียบกับคนที่มีย่างกายใหญ่โต เช่น พวกเอมิมและเรฟาอิม ดูเหมือนมีการพูดถึงพลังกำลังของพวกเขาในเชิงกวีว่า “ใครจะไปสู้ลูกหลานของอานาคได้?”—ฉธบ 2:10, 11, 20, 21; 9:1-3